

Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości,

- 3) opłat za korzystanie z usług i urządzeń socjalnych.
2. Środki funduszu przeznaczone są na finansowanie:
 - 1) wydatków związanych z utrzymaniem i rozwojem urządzeń socjalnych i kulturalnych o zasięgu międzyspółdzielnianym oraz korzystaniem z usług socjalnych i kulturalnych w obcych urządzeniach w zakresie ustalonym w § 12 ust. 2,
 - 2) inwestycji Związku w trybie przepisów o finansowaniu inwestycji organizacji spółdzielczych,
 - 3) dotacji na rzecz funduszu socjalnego zdecentralizowanego z uwzględnieniem w pierwszej kolejności nowo zorganizowanych spółdzielni oraz zakładów Związku.
3. Przepisy § 12 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

4. Nie wykorzystane w ciągu roku środki funduszu socjalnego scentralizowanego przechodzą na rok następny.

§ 20. Fundusze nie wymienione w §§ 10 i 15 mogą być tworzone na podstawie uchwał Związku podjętych w uzgodnieniu z Naczelną Radą Spółdzielczą i Ministrem Finansów.

§ 21. 1. Zysk bilansowy zatwierdzony w określonym trybie przez organy statutowe spółdzielni lub Związku, zmniejszony o:

- 1) zysk nieprawidłowy,
 - 2) należny podatek dochodowy,
 - 3) część zysku niezależnego pozostałą po naliczeniu należnego podatku dochodowego,
 - 4) inne odpisy przewidziane odrębnymi przepisami,
- stanowi czystą nadwyżkę spółdzielni lub Związku.

2. Zasady weryfikacji zysku w celu wyeliminowania zysku nieprawidłowego i niezależnego ustala Naczelna Rada Spółdzielcza w uzgodnieniu z Ministrem Finansów.

3. Zysk nieprawidłowy podlega przekazaniu w całości na dochody budżetu centralnego.

4. Część zysku niezależnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, podlega przekazaniu na fundusz pomocy gospodarczej.

§ 22. 1. Czystą nadwyżkę spółdzielni przeznacza się na fundusz zasobowy.

2. Czysta nadwyżka Związku może być przeznaczona na:
- a) fundusz zasobowy,
 - b) fundusz na finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów,
 - c) fundusz pomocy gospodarczej,
 - d) na cele społeczno-wychowawcze.

§ 23. Zasady podziału czystej nadwyżki ustala Związek w uzgodnieniu z Ministrem Finansów.

§ 24. 1. Straty bilansowe spółdzielni i Związku pokrywane są z funduszu zasobowego, a w części przekraczającej fundusz zasobowy — z funduszu udziałowego.

2. Gdyby fundusze zasobowy i udziałowy nie wystarczały na pokrycie strat, walne zgromadzenie może podjąć uchwałę zobowiązującą członków do wcześniejszego wpłacenia udziałów, niż to przewiduje statut.

§ 25. Zasady i tryb opodatkowania w spółdzielniach i Związku regulują odrębne przepisy.

§ 26. Szczegółowe zasady dotyczące gospodarki finansowej, w zakresie objętym niniejszą uchwałą, ustala dla spółdzielni i Związku Naczelna Rada Spółdzielcza w uzgodnieniu z Ministrem Finansów.

§ 27. Do zakładów gospodarczych Związku stosuje się ponadto przepisy § 10 pkt 3 i 4, § 12 ust. 1 pkt 1, ust. 2 i 3, § 13, § 14, § 24 pkt 2 lit. a), b), d), e), § 25 ust. 3 uchwały nr 183 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej organizacji spółdzielczych (Monitor Polski Nr 40, poz. 300).

§ 28. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

302

UCHWAŁA Nr 185 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 listopada 1970 r.

w sprawie dotacji przedmiotowych.

Na podstawie art. 8 ust. 4 i art. 14 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Dotacje przedmiotowe mogą być udzielane państwowym przedsiębiorstwom przemysłowym objętym planowaniem centralnym, przedsiębiorstwom państwowego przemysłu terenowego i spółdzielniom na produkowane i sprzedawane przez nie na rynek krajowy artykuły, których cena zbytu jest niższa od kosztu własnego artykułu, powiększonego o określoną stawkę zysku.

2. Dotacje przedmiotowe udzielane są z kredytów budżetu centralnego.

3. Dotacje przedmiotowe udzielane są na artykuły wymienione w liście artykułów lub grup artykułów dotowanych, określonej w uchwale w sprawie projektu budżetu Państwa.

4. Podstawę do określenia kwoty dotacji przedmiotowych stanowią:

- 1) ilość sprzedanych artykułów,
- 2) jednostkowa stawka dotacji przedmiotowej ustalona na określony artykuł.

§ 2. 1. Dotacje przedmiotowe mogą być udzielane jako:

- 1) limitowane,
- 2) nie limitowane.

2. Dotacje przedmiotowe limitowane udzielane są przedsiębiorstwom i spółdzielniom do wysokości kwoty wynikającej z zastosowania jednostkowych stawek dotacji do ilości sprzedanych artykułów, z tym że kwota ta nie może przekroczyć ustalonych na dany rok dotacji na poszczególne artykuły.

3. Dotacje przedmiotowe nie limitowane udzielane są przedsiębiorstwom i spółdzielniom do wysokości kwoty wynikającej z zastosowania jednostkowych stawek dotacji do ilości sprzedanych artykułów.

§ 3. 1. W zakresie artykułów objętych systemem cen fabrycznych, jednostkową stawkę dotacji przedmiotowej stanowi różnica między ceną fabryczną a niższą od niej ceną zbytu artykułu.

2. W uchwale w sprawie projektu budżetu Państwa ustala się:

- 1) listę artykułów lub grup artykułów dotowanych,
- 2) kwoty dotacji przedmiotowych na poszczególne artykuły.

ły lub grupy artykułów z podziałem na dotacje przedmiotowe limitowane i nie limitowane.

3. W ciągu roku dokonuje się obniżenia stawek dotacji przedmiotowych, gdy nastąpi zmiana ceny fabrycznej lub ceny zbytu albo obu cen łącznie i ulega zmniejszeniu różnica między wyższą ceną fabryczną a niższą ceną zbytu.

§ 4. Przepisy § 5—12 i § 17 określają zasady udzielania i zmian dotacji przedmiotowych na artykuły nie objęte systemem cen fabrycznych.

§ 5. 1. Jednostkową stawkę dotacji przedmiotowej stanowi różnica między planowanym na dany rok przez przedsiębiorstwo (spółdzielnię) kosztem własnym artykułu, powiększonym o określoną przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen w porozumieniu z Ministrem Finansów stawkę zysku, a niższą ceną zbytu artykułu.

2. W uchwale w sprawie projektu budżetu Państwa ustala się:

- 1) listę artykułów lub grup artykułów dotowanych,
- 2) stawki dotacji przedmiotowych na poszczególne artykuły lub grupy artykułów,
- 3) kwoty dotacji przedmiotowych na poszczególne artykuły lub grupy artykułów z podziałem na dotacje przedmiotowe limitowane i nie limitowane.

§ 6. 1. Stawki na poszczególne artykuły ustala się według następujących zasad:

- 1) jeżeli artykuł produkowany jest przez jedno przedsiębiorstwo (spółdzielnię) ustala się jednostkowe stawki dotacji,
- 2) jeżeli artykuł produkowany jest przez więcej niż jedno przedsiębiorstwo (spółdzielnię) — ustala się średnie stawki dotacji w wysokości różnicy między średnią ważoną planowanego na dany rok kosztu własnego produkcji artykułu wytworzonego przez przedsiębiorstwa podległe ministrowi i przez niego nadzorowane lub spółdzielnie zrzeszone w centralnym związku spółdzielczym, powiększoną o określoną stawkę zysku, a ceną zbytu artykułu.

2. Stawki dotacji na grupy artykułów ustala się jako grupowe stawki dotacji w wysokości różnicy między średnią ważoną planowanego na dany rok kosztu własnego produkcji grupy artykułów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa podległe ministrowi i przez niego nadzorowane lub spółdzielnie zrzeszone w centralnym związku spółdzielczym, powiększoną o określoną stawkę zysku, a średnią ważoną cen zbytu artykułów wchodzących w skład grupy artykułów.

3. Stawki dotacji przedmiotowych na poszczególne artykuły lub ich grupy mogą być również ustalane:

- 1) kwotowo w wysokości niezależnej od poziomu kosztów własnych produkcji artykułu,
- 2) procentowo do wartości sprzedaży artykułów.

§ 7. 1. Ministrowie i zarządy centralnych związków spółdzielczych ustalają na podstawie grupowych stawek dotacji przedmiotowych średnie stawki dotacji na poszczególne artykuły wchodzące w skład grupy artykułów.

2. Średnie stawki dotacji przedmiotowych, ustalone w uchwale w sprawie projektu budżetu Państwa, z wyjątkiem stawek ustalonych kwotowo i procentowo, oraz średnie stawki dotacji przedmiotowych, ustalone w trybie ust. 1, powinny być odpowiednio różnicowane przez właściwych ministrów oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych dla poszczególnych zjednoczeń przedsiębiorstw państwowych oraz terenowych związków spółdzielczych, a następnie przez te jednostki dla poszczególnych przedsiębiorstw i spółdzielni,

na podstawie wytycznych wydanych przez właściwych ministrów i zarządy centralnych związków spółdzielczych.

3. W uzasadnionych wypadkach właściwi ministrowie oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych mogą przekazać obowiązek, o którym mowa w ust. 1, zjednoczonym przedsiębiorstwom państwowym lub terenowym związkom spółdzielczym, po uprzednim zróżnicowaniu stawek grupowych dla poszczególnych zjednoczeń lub terenowych związków spółdzielczych.

4. Różnicowanie stawek dotacji przedmiotowych powinno być dokonywane tak, aby:

- 1) średnie lub grupowe stawki dotacji przedmiotowych ustalone dla zjednoczeń przedsiębiorstw państwowych i terenowych związków spółdzielczych odpowiadały różnicy między średnim kosztem własnym produkcji artykułu lub grupy artykułów produkowanych przez zgrupowane (zrzeszone) w nich przedsiębiorstwa (spółdzielnie), powiększonym o stawkę zysku, o której mowa w § 5, a ceną zbytu albo średnią ważoną cen zbytu artykułów wchodzących w skład grupy artykułów,
- 2) jednostkowe stawki dotacji przedmiotowych ustalone przez zjednoczenia przedsiębiorstw państwowych i terenowe związki spółdzielcze dla zgrupowanych (zrzeszonych) w nich przedsiębiorstw (spółdzielni) odpowiadały różnicy między jednostkowym kosztem własnym produkcji artykułu produkowanego przez przedsiębiorstwo lub spółdzielnię, powiększonym o stawkę zysku (§ 5), a ceną zbytu.

5. Stawki zysku przyjmowane w celu kalkulacji zróżnicowanych stawek dotacji przedmiotowych powinny być w gospodarczo uzasadnionych wypadkach odpowiednio różnicowane, tzn. podwyższone lub obniżane w stosunku do stawek zysku przyjętych przy ustalaniu stawek dotacji przedmiotowych. Niższe stawki zysku należy stosować w szczególności przy ustalaniu stawek dotacji przedmiotowych na artykuły wytwarzane przez najdrożej produkujące przedsiębiorstwa i spółdzielnie, a jeżeli koszt produkcji artykułu jest znacznie wyższy od średniego kosztu artykułu dotowanego, należy ustalać stawkę bez zysku.

6. Właściwi ministrowie oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych po dokonaniu podziału grupowych i średnich stawek dotacji przedmiotowych między poszczególne zjednoczenia lub terenowe związki spółdzielcze przekażą wykaz tych stawek Ministrowi Finansów w terminie miesiąca po dokonaniu podziału.

7. Zjednoczenia oraz terenowe związki spółdzielcze po dokonaniu podziału grupowych lub średnich stawek dotacji na jednostkowe stawki dotacji na artykuły produkowane przez przedsiębiorstwa lub spółdzielnie przekażą wydziałom finansowym prezydium wojewódzkich rad narodowych wykaz obowiązujących przedsiębiorstwa i spółdzielnie stawek dotacji przedmiotowych w terminie 1 miesiąca po otrzymaniu stawek dotacji przedmiotowych, podlegających podziałowi; do wykazu powinna być załączona kalkulacja tych stawek zawierająca co najmniej: jednostkowy koszt własny produkcji, stawkę zysku i wielkość planowanej produkcji artykułu.

§ 8. Uchwała w sprawie projektu budżetu Państwa może określać, które stawki dotacji przedmiotowych nie podlegają różnicowaniu.

§ 9.1. Podziału ustalonych w uchwale w sprawie projektu budżetu Państwa grupowych stawek dotacji przedmiotowych na pasze treściwe i przetwory owocowo-warzywne, produkowane przez państwowe przedsiębiorstwa terenowe i spółdzielnie, na średnie stawki dokonuje Minister Finansów na wniosek Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu,

uzgodniony z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości.

2. Równocześnie z dokonaniem podziału stawek dotacji na pasze treściwe Minister Finansów określa zakres stosowania zasad zawartych w § 7.

§ 10. Podstawę do udzielania dotacji przedmiotowych stanowi:

- 1) ilość sprzedanych artykułów,
- 2) jednostkowe stawki dotacji przedmiotowych.

§ 11. 1. Średnie stawki dotacji przedmiotowych, ustalone według zasad określonych w § 6 ust. 1 pkt 2 lub wynikające z przeliczenia grupowych stawek dotacji w trybie § 7 ust. 1 i 3, są stawkami maksymalnymi, których nie można przekroczyć.

2. Jeżeli wskutek różnego stopnia wykonania ilościowego planu sprzedaży artykułów dotowanych przez poszczególne przedsiębiorstwa, którym przysługują różne jednostkowe stawki dotacji, istnieje możliwość przekroczenia średnich stawek dotacji przedmiotowych, jednostka nadrzędna powinna dokonać odpowiednich przesunięć produkcji dotowanych artykułów do przedsiębiorstw o niższych kosztach produkcji i niższych jednostkowych stawkach dotacji lub powinna przedsięwziąć inne środki, zapobiegające przekroczeniu średnich stawek dotacji przedmiotowych, stanowiących stawki maksymalne.

§ 12. 1. Jeżeli sprzedaż artykułów wchodzących w skład grupy artykułów, na które ustalono grupowe stawki dotacji przedmiotowych, odbiega od założeń planu, grupowe stawki dotacji przedmiotowych mogą kształtować się odmiennie od stawek ustalonych w trybie § 6 ust. 2, pod warunkiem nieprzekroczenia średnich stawek dotacji przedmiotowych, ustalonych na podstawie stawek grupowych jako stawek maksymalnych.

2. Minister Finansów na wniosek ministrów lub zarządów centralnych związków spółdzielczych może w stosunku do niektórych artykułów produkowanych z surowców o sezonowych cenach skupu zezwolić na niestosowanie przepisów ust. 1 oraz § 11.

§ 13. Dotacje przedmiotowe na usługi przewozowe świadczone przez przedsiębiorstwa żeglugi śródlądowej mogą być udzielane na zasadach określonych w § 5—7 i § 10.

§ 14. 1. Upoważnia się Ministra Finansów do ustalania stawek dotacji przedmiotowych na okresy wieloletnie z podziałem na poszczególne lata, w wysokościach malejących — na artykuły i usługi lub grupy artykułów i usług objętych programami ograniczenia deficytowości produkcji.

2. Stawki dotacji na okresy wieloletnie ustala Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Cen na wniosek zainteresowanych ministrów i zarządów centralnych związków spółdzielczych lub z własnej inicjatywy po uzgodnieniu z właściwymi ministrami i zarządami centralnych związków spółdzielczych.

3. Uchwała w sprawie projektu budżetu Państwa będzie ustalać roczne stawki dotacji przedmiotowych wynikające z podziału, o którym mowa w ust. 1.

§ 15. 1. Upoważnia się Ministra Finansów do obejmowania listą artykułów dotowanych, o której mowa w § 1 ust. 3, nowych artykułów przemysłowych, których produkcja wymaga rozruchu eksploatacyjnego, pod warunkiem ustalenia stawek dotacji przedmiotowych na te artykuły na okres rozruchu.

2. Objęcie nowych artykułów listą artykułów dotowanych następuje na wniosek właściwego ministra uzgodniony z Przewodniczącym Państwowej Komisji Cen.

§ 16. Upoważnia się Ministra Finansów do przenoszenia na wniosek właściwych ministrów i zarządów centralnych związków spółdzielczych, uzgodniony z Przewodniczącym Państwowej Komisji Cen, części kwot dotacji przedmiotowych limitowanych z jednej grupy artykułów do innej grupy, w granicach ogólnej kwoty dotacji limitowanych, ustalonej we właściwej części budżetu centralnego.

§ 17. 1. W ciągu roku dokonuje się obniżenia stawek dotacji przedmiotowych, gdy:

- 1) ulegną podwyższeniu ceny zbytu artykułów lub opłaty za usługi (stawki taryfowe) albo gdy nastąpi obniżenie kosztów produkcji z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstw, np. wskutek urzędowej zmiany cen zakupu surowców lub materiałów,
- 2) w wyniku kontroli i analizy zostanie ustalone, że wynikowy poziom kosztów produkcji dotowanych artykułów lub usług jest niższy o ponad 3% od poziomu kosztów przyjętych za podstawę do ustalenia stawki dotacji.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 Minister Finansów dokonuje zmian stawek dotacji przedmiotowych ustalonych w uchwale w sprawie projektu budżetu Państwa.

3. Zobowiązuje się właściwych ministrów i zarządy centralnych związków spółdzielczych oraz zjednoczenia przedsiębiorstw państwowych i terenowe związki spółdzielcze do obniżania stawek dotacji przedmiotowych ustalonych dla jednostek podległych w razie stwierdzenia okoliczności określonych w ust. 1.

4. Minister Finansów może obniżać stawki dotacji przedmiotowych z własnej inicjatywy w porozumieniu z właściwymi ministrami i zarządami centralnych związków spółdzielczych, jeżeli w wyniku kontroli przeprowadzonej przez wydziały finansowe prezydium rad narodowych zostaną ujawnione okoliczności określone w ust. 1.

§ 18. Zobowiązuje się właściwych ministrów, zarządy centralnych związków spółdzielczych, zjednoczenia przedsiębiorstw państwowych, terenowe związki spółdzielcze i prezydium właściwych rad narodowych do przeprowadzania w okresach półrocznych kontroli i analizy poziomu kosztów własnych dotowanych artykułów i usług.

§ 19. Uchwała nie dotyczy artykułów produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Rolnictwa lub przez niego nadzorowane.

§ 20. Upoważnia się Ministra Finansów do rozciągnięcia przepisów uchwały na przedsiębiorstwa nie określone w § 1 ust. 1 oraz w § 13.

§ 21. Upoważnia się Ministra Finansów do określenia szczegółowych zasad udzielania i kontroli dotacji przedmiotowych.

§ 22. Traci moc uchwała nr 349 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1966 r. w sprawie dotacji przedmiotowych (Monitor Polski Nr 74, poz. 344 i z 1969 r. Nr 10, poz. 94 oraz Nr 36, poz. 271) oraz w zakresie uregulowanym niniejszą uchwałą przepisy w sprawie dotacji przedmiotowych dla jednostek zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielni Mleczarskich.

§ 23. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz